IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

NASELJE NOVE JARŠE

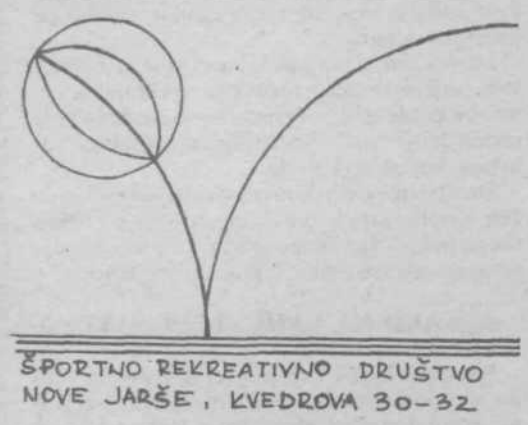

● Vabilo na rekreacijo

Športno rekreativno društvo (ŠRD) Nove Jarše, Kvedrova 30—32, si prizadeva, da bi se vadb njihovih sekcij udeleževalo čimvečje število krajanov.

Vsi, ki si želite organizirane rekrativne vadbe, nogometa, košarke, namiznega tenisa, kegljanja, balinanja, šaha in drugih športnih dejavnosti, pridite — ne glede na starost in spol!

Vpisovanje je vsako sredo (v juniju) od 17.—20. ure v prostorih ŠRD Nove Jarše pri KS Dušana Kvedra-Tomaža, Kvedrova 30—32. Pogovorili se bomo o vašem sodelovanju in o možnostih, ki jih ponuja naše ŠRD.

Več nas bo, boljše in aktivnejše bomo delovali.

Zato vas še enkrat pozivamo: Stopite v naše vrste!

S športnim pozdravom!

ŠRD Nove Jarše

MOSTE SELO

● Praznovanje krajevnega praznika

Letos so prebivalci krajevnih skupnosti Moste in Selo 15. maja že šestič praznovali svoj krajevni praznik. Slavijo ga v spomin na ustanovitev prvega rajonskega komiteja KP v Ljubljani v maju 1941 in na ustanovitev rajonskega odbora OF v začetku junija istega leta.

Na slovesnosti, ki je bila v veliki dvorani kulturnega doma Španski borci, je imel priložnostni govor predsednik skupščine KS Selo Albin Mahkovec, v kulturnem programu pa so nastopili dijaki Srednje šole za elektroenergetiko in folklorna skupina OŠ Vide Pregarc. Ob tej priložnosti so bila podeljena tudi priznanja krajevnih skupnosti ter bronasti znak OF. Priznanje KS Moste so dobili: Just Bisaro, Obrad Borak, Anton Brajkovec, Jožica Čučnik, Joža Glas, Roman Kolar, Franc Polajnar, Pavla Šterleker, Maksim Vivoda in Nada Žibert. Bronasto priznanje OF pa so v tej krajevni skupnosti prejeli: Franc Cvetaš, Vera Galuf, Marija Glavič, Danilo Jakovčič, Ivan Kokalj, Anica Kovačič, Lucija Matijevič, Luka Mitar, Alojz Požeg in Ciril Slapar. V krajevni skupnosti Selo so bila priznanja za prizadevno delo podeljena Matevžu Gantarju, Anici Kovačevič, Antonu Smodeku, Nebojšj Šibiću, Cirilu Omanu in Štefanu Trobišu, bronasta priznanja OF pa Hildi Gruden, Bojanu Kamnikarju, Milanu Paunoviču, Avgustu Vižintinu in krajevni organizaciji Rdečega križa Selo.

Besedilo in slike: D. J

● Starši!

Za vašega otroka bomo med šolskimi počitnicami, tj. od 2. julija do 24. avgusta organizirali počitniško varstvo, in sicer vsak dan — razen sobot, nedelj in praznikov — od 6.30 do 15.30 predvidoma v Rojčevi 16 (poleg slaščičarne Šport).

Otrokom nudimo: kopanje na kopališču Kodeljevo, oglede ljubljanskih kulturnih znamenitosti, živalskega vrta, kinopredstav, obisk čitalnice v KD Španski borci, poslušanje pravljic, plošč, likovno ustvarjanje, organizirano igranje na igriščih in še in še...

VSE TO IN VARSTVO JE BREZPLAČNO!

Malico (ali denar za malico) prinese otrok s seboj. Če bo dovolj prijav za kosilo, ga bomo organizirali; stroške zanj prevzamejo starši.

Za otroke v počitniškem varstvu bodo skrbeli študentje—člani kluba vzgojiteljev pri OZPM Lj. Moste-Polje.

Orientacijske prijave sprejema vsak dan Društvo prijateljev mladine v krajevni skupnosti Moste oziroma Selo po telefonu št. 441—436. Vaš otrok pa bo lahko prihajal v varstvo tudi, če ne bo prijavljen, vendar vsak dan najkasneje do 9. ure.

STARŠI! Omogočite otrokom v starosti od 5 do 12 let varne in prijetne počitnice, sebi pa mirno delovno dopoldne.

Izvršni odbor DPM
Moste-Selo

ZADOBROVA-SNEBERJE

Naš zadružni dom

Mladi zgodovinarji na naši šoli smo se v letošnjem šolskem letu z veseljem lotili nalog, ki smo si jih razdelili v krožke. Predvsem smo raziskovali revolucionarne tradicije v našem kraju. Obiskali smo naše borce in revolucionarje na domu ali pa smo jih povabili na šolo. To so bili nepozabni razgovori, ki so nam razkrivali nove in nove podatke o predvojnem, vojnem in povojnem razvoju našega kraja.

Zadnja naša naloga je bila na temo Povojna obnova in izgradnja našega kraja. Vojna vihra je našim vasem prizanesla, tako da so hiše in domačije ostale cele. Vendar pa so se naši krajani zavzeto lotili preobrazbe vasi po vojni.

Gradnja zadružnega doma je bila največja akcija naših krajanov. Pobudo za gradnjo zadružnega doma je dala kmetijska zadruga z namenom, da bi zadružni dom postal kulturno in politično središče kraja, uporabljali pa bi ga tudi za druge namene.

Vsa dela so potekala prostovoljno in brez tehnike. Delo je teklo brez zastojev. Prostovoljci, posebno še *mladinci, so tekmovali kdo bo zbral* več delovnih ur. Zaposleni vaščani so včasih prihajali na delovišče naravnost iz službe ali pa so z delovišča odhajali v službo ali šolo. Nihče ni pričakoval, da bo za svoje delo nagrajen. Na utrujenih obrazih ni bilo nikdar slabe volje. Marsikdaj je na gradbišču zazvenela pesem, ki je spodbudila in vlivala novih moči.

Med V. kongresom KPJ niti noč ni mogla ovirati najzavednejših , da ne bi izpolnili dane obveznosti. Z delom so dokazovali svojo predanost naši svobodni domovini in ljubljenemu maršalu Titu. Enako kot moški so za težko fizično delo poprijele tudi mladinke in žene.

Zadružni dom je bil grajen po etapah, in tako so drugega za drugim odpirali tudi posamezne prostore: restavracijo, kino dvorano, mlekarno... Ob harmoniki se je zaplesalo in zapelo, kajti vsi so se veselili skupnega dela in uspehov. Tistim prostovoljcem, *ki so opravili največ delov*nih ur, so bile podeljene zlate, srebrne in bronaste značke, za katere je bilo treba delati po 1000 in več ur.

Vsi krajani so se veselili novega zadružnega doma, v katerem je bila kulturna dvorana še posebnega pomena. V njej je domača dramska sekcija pogosto razveseljevala svoje sovaščane z dramskimi uprizoritvami. Dvorana je bila vedno nabito polna navdušenih gledalcev. V isti dvorani so bile tudi redne kino predstave in občasna predavanja.

Kaj vse ni bilo v našem zadružnem domu? Šola, gostilna, krojač, fizer, mlekarna, javna kopalnica, trgovina, telovadnica, stanovanja, pisarne...

Ob tem, ko smo se pogovarjali s tovariši, ki so sami sodelovali pri gradnji zadružnega doma in pri tem našteli številna imena zaslužnih vaščanov, smo se spraševali, kako to, da to ni nikjer zapisano in shranjeno.

Seveda, kdo pa je v tistih težkih povojnih dneh mislil na to. Ostali so le spomini, pa še ti bledijo.

Pa vendar za nas mlade, ki živimo v drugačnih časih, ni in ne sme biti samo obujanje spominov starejših krajanov. Mi smo njihovi nasledniki, njihova požrtvovalna dejanja naj nas s svojim zgledom nenehno spodbujajo in dajejo vir moči — idej za naše delo.

Ob zbiranju podatkov o gradnji zadružnega doma se nam je porodila misel, da bi spodbudili naše krajane in druge, ki so sodelovali pri gradnji, naj bi vse dokumente, fotografije, *priznanja in drug material zbrali na* sedežu KS, kjer bi uredili stalno razstavo v posebni vitrini v zadružnem domu.

ČLANI ZGODOVINSKEGA KROŽKA
Osnovna šola
Leopolda Mačka-Boruta

● IMOS INŽENIRING, LJUBLJANA

Dograjevanje Štepanjskega naselja

V letih 1973 do 1977 je zrasla na travnikih ob Štepanji vasi nova, do tedaj največja stanovanjska soseska v Sloveniji. Naziv »demonstracijsko gradbišče« je bil kar primeren, saj je bila gradnja prek 3000 stanovanj v takem času lep dosežek. V zaključnem obdobju, ko naj bi soseska dobila dokončno podobo po sprejetem zazidalnem načrtu z gradnjo vseh predvidenih spremljajočih objektov, pa se je vse bolj zatikalo, tako da soseski še marsikaj manjka.

Predvsem moti nedokončan osrednji predel ob Litijski cesti, kjer je predviden družbeno-poslovni center soseske z vrsto objektov, katerih dejavnosti bi pokrivale zadovoljevanje osnovnih potreb prebivalcev. Nekaj teh objektov je bilo že pripravljenih za gradnjo, vendar so vse slabše gospodarske razmere onemogočile gradnjo.

Med pripravami osnovnih planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje je nosilec gradnje soseske IMOS v sodelovanju in s pomočjo drugih udeležencev pri gradnji, predvsem pa komiteja za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj pri občinski skupščini Lj. Moste-Polje, sprožil akcijo za realizacijo vsaj enega, to je osrednjega objekta CO 2, 3, in 4 v primarnem centru Štepanjskega naselja.

Objekt, za katerega je tehnična dokumentacija že v celoti izdelana, bo zgrajen na južni strani Litijske ceste vzhodno od podhoda. Imel bo tri etaže (klet, pritličje in I. nadstropje) in je po programu namenjen manjšim specializiranim trgovskim lokalom in storitveni dejavnosti za zadovoljevanje osnovnih potreb občanov (npr. knjigarna, frizerija, cvetličarna, slaščičarna, drogerija, konfekcijska ali obutvena prodajalna, gospodinjski servisi in podobno).

Velikost lokalov je predvidena po 35,70 ali 140 kv. m s kletjo ali brez nje, s tem da so možne tudi prilagoditve konkretnim potrebam.

V I. nadstropju so predvideni poslovni prostori, primerni za biroje, pisarne ali pa tudi za proizvodno dejavnost, kot so npr. šivalnice.

Orientacijska cena lokalov je 84.642 din/m² v pritličju, 81.797 din v I. nadstropju in 61.170 din v kleti. Cena je izračunana na dan 31. decembra 1983.

Glede na velike potrebe blizu 15.000 prebivalcev Štepanjskega naselja z bližnjo okolico, ki razen marketa NAME in EMONE nimajo ničesar s področja osnovne preskrbe, je verjetno tudi poslovni uspeh investitorjem zagotovljen. Interesenti naj se oglasijo na komiteju za družbeno planiranje in družbeno-ekonomski razvoj pri občinski skupščini Lj. Moste-Polje ali pa na IMOS Inženiring, Trg VII. kongresa ZKJ št. 1, kjer bodo prejeli vse potrebne nadaljnje informacije.

IMOS Inženiring,
Ljubljana

ŠTEPANJSKO NASELJE

Kultura okolja in naši krajani

Koliko razmišljajo naši krajani o kulturi okolja, o vzdrževanju reda, higiene in discipline v bivalnih prostorih — blokih, stolpnicah in okolici, v kateri živijo, ter na naši glavni ulici, poimenovani po narodnem heroju Vlahoviču.

V čem je problem?

1. Čistoča v bivalnih zgradbah — blokih in stolpnicah

Ko človek vstopi v prenekatero zgradbo, vidi, kljub odloku SML, ogorke naših kadilcev po vsem stopnišču; odpadke sadja, olupke, papir od sladic, odvečne časopise in revije; sledove, ki jih puščajo po kleteh in stopnišču neznanci, kateri hodijo tja na WC itd. Nekultura in nehigiena.

2. Urejenost okolice stanovanjskih zgradb, DPO, VVO in OŠ

Marsikateri hišni svet je za vzdrževanje okolice dovolj prizadeven, vendar je uničevanje živih meja, cvetličnega grmičevja, cvetja in zelenic še prenekje vsakodnevni pojav. Čiščenje preprog, metanje cigaretnih ogorkov iz pepelnikov skoz okna in prek balkonov je vsakdanje opravilo nekaterih krajanov; da ne omenjamo čistoče v prostorih za odlaganje smeti, klopi pred vhodi v zgradbo; parkiranje na prostorih, kjer je to dovoljeno samo za intervencijska vozila in odvoz smeti — temu zadnjemu problemu se moramo še najbolj posvetiti že zaradi požarno-varnostnih razlogov, kajti gasilci ob morebitnem požaru prenekje preprosto ne bi mogli priti do mesta požara.

3. Pogled na našo glavno ulico, središče Štepanjskega naselja

Otroška igrišča so neurejena. Nekatere klopi in mize (v utah) so poškodovane, ponekod tudi manjkajo. Zelenice so povečini zanemarjene in uničene — nevzdrževane in polne iztrebkov malih živali (psov in mačk). Psi z lastniki ali brez njih iz dneva v dan bolj sproščeno tekajo po ulici brez nadzora. Nekatri so za odrasle in otroke tudi nevarni. Lastniki — ljubitelji teh živali v takih primerih ne spoštujejo odloka SML. Proti takim lastnikom, ki tako malomarnost in s tem »mučenje živali« jemljejo za neresnost, bi morala pristojna služba ostreje ukrepati. Matere naših malčkov se vsak dan jezijo, ker se otroci na zelenici valjajo po iztrebkih psov in mačk. Ali lastniki teh živali ne morejo najti ustreznejšega prostora? Kdo je za vse to odgovoren?

Splošno mnenje je, da smo za to odgovorni vsi. Vsak očka, mamica, vsak pedagoški delavec, vsi družbenopolitični organi v krajevni skupnosti, VVO, OŠ, ustanove.

Za red in čistočo, za kulturo okolja moramo skrbeti vsi; za to ni potrebno posebno znanje. Zavedati se moramo, da so odrasli zgled mlajšim. Oni morajo posvečati vso pozornost in skrb zgradbam in njihovi okolici. Krajani se premalo zavedamo, da živimo v kraju, kjer je naš dom in zanj se moramo prizadevati, da bo znotraj in zunaj vsak dan lepši. Roditelji morajo dajati zgled svojim otrokom in jim tudi tako privzgajati odnos do dobrin, ki nam jih je dala naša družba. Vzgojitelji v šolah in vrtcih bi lahko veliko prispevali k vzgoji naših otrok. Ali v šolah res ne razmišljajo dovolj o vzgoji naše mladine? Ali posvečajo tedensko vsaj po eno uro pouka temi; kako čuvati in skrbeti za naše okolje? Starši, koliko prispevate h kulturnemu doživljanju naših dobrin svojih otrok?

Prosimo, da kot starši ali vzgojitelji ali kot člani katerekoli družbenopolitične organizacije razmišljate o teh zadevah, ki so problemi nas vseh in so iz dneva v dan bolj kritične!

LEON KOSIČ

Igrišče ob Bilečanski 4 je bilo predano svojemu namenu 14. marca 1984. Še preden je bilo izdano uporabno dovoljenje, so si otroci iz bližnjih stolpičev skoz žično ograjo utrli pot nanj.

Predvidevamo, da stanovalci stolpičev, med katerimi je igrišče, tega niso opazili. Pa kaj bi, saj je igrišče zgrajeno in družbenih sredstev!

Na sliki: Današnja podoba igrišča. Kaj menite: ali ni ta podoba tudi ogledalo našega odnosa do vsega, kar je naša skupna last?

Š. G. (Foto: D. J.)